Antidogma - Hogyan estek az államok a bankok fogságába? 2. rész

2012 január 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A fináncoligarchia világgazdasági befolyása a válság ellenére tehát tovább er?södött, amint azt ugyanazon bankok profitja is tanúsítja, amelyek 2008-ban valósággal megostromolták az államokat, segítséget kunyerálva t?lük a cs?d

elkerülése végett.

2009-ben, vagyis az el?z? évi pénzügyi sokk után a hat legnagyobb amerikai bank aktíváinak teljessége az amerikai GDP több mint 60 százalékát képviselte, míg 1995-ben még csak a 20 százalékát! Az USA-ban 2010-ben a valóságos GDP-növekedés 88 százaléka a vállalati profitok emelésére szolgált, miközben a munkabérek alig 1 százalékkal részesültek bel?le.

Az amerikai történelemben a dolgozók még sohasem kaptak ilyen parányi részt a hozzáadott érték növekedésb?l, olyannyira, hogy itt a termel? t?ke finánct?ke általi „reproletarizációjáról” beszélhetünk.

A spekulatív termékek sokasodása egy kaszinó-gazdaság kialakulását favorizálta, amely szisztematikusan a spekulánsok jövedelmeinek kedvezett a fogyasztók, s?t néha a termel?k rovására. Ezzel párhuzamosan napról napra er?södik a pénzpiacok és a b?nipar összefonódása.

„A pénzvilágot er?s és diszkrét b?nöz? er?k rágják, de ? ezt er?sen tagadja, s?t vagyonokat költ annak megakadályozására, hogy ez látható legyen”, írja Xavier Raufer neves francia kriminológus, hozzátéve: „A globális dereguláció, majd pedig a válság következtében az illegális (szürke vagy fekete) gazdaság, amely 1980 körül a globális GDP mintegy 7 százalékát adta, 2009-ben már kétségtelenül a 15 százalékát képviseli” (in Sécurité globale, 2011 nyár, p. 59).

Másik különösen nyugtalanító következmény: a reálgazdaság és a fináncgazdaság szétválása által kiváltott dezindusztrializáció és a spekulatív nyereségek ebb?l következ? robbanásszer? növekedése.

Az OECD tagországaiban mintegy 17 millió ipari munkahelyet szüntettek meg alig két év alatt… (…) A néha szégyenl?sen „terciarizációnak” nevezett ipari leépítés az Egyesült Államokat is érinti, amely ma már csak 11,6 millió ipari munkahelyet tart számon, szemben az 1979-es 19,5 millióval, miközben a lakossága folyamatosan növekszik. Csupán néhány iparosodott ország tudott ellenállni, köztük els?sorban Németország, és bizonyos szektorok, mint a hadiipar.

A világgazdaság vezet? hatalmát, az Egyesült Államokat telibe találta a válság. Az elmúlt évtizedben csak úgy szolgálhatott a globális fogyasztás motorjaként, hogy sokkal többet költött, mint amennyit jövedelme lehet?vé tett

volna, ami az egyik oka a folyó fizetési mérlegében mutatkozó hiánynak. Más szóval sokkal többet fogyasztott, mint amennyit megtermelt (GDP-jében a fogyasztás része sokkal nagyobb, mint az európai országok többségében, 70 százalék körüli). Az eredmény: történelmi deficit és kolosszális eladósodás.

Jelenleg az USA-ban minden közkiadás 42 százalékát kölcsönb?l finanszírozzák! 2011. május 16-án az amerikai adósság 14 294 milliárd dollárra tornyosult, a fizetésképtelenség szélére sodorva az országot. Az augusztus elsején in extremis létrejött politikai megállapodás lehet?vé tette az adósságplafon felemelését, de a lejárati határnapot csak eltolták.

Egyébként a megállapodás csak a szövetségi állam adósságára vonatkozik, és arra, hogy a kincstár a bankóprés m?ködtetésével törleszthet a kölcsönöket, miközben az önkormányzatok pénzügyeit is veszély fenyegeti. Obama elnöknek kötelezettséget kellett vállalnia a közkiadások drasztikus csökkentésére, ez persze nem a katonai költségvetést fogja érinteni (amely a három fronton vívott háborúval hatalmasabb, mint valaha), hanem a közszolgálatot és a szociális juttatásokat.

Ezek a döntések mégsem akadályozták meg a hitelmin?sít?ket, hogy történelme során el?ször lerontsák az USA „osztályzatát”, ami egy újabb t?zsdei mini-krachot váltott ki.

Az Egyesült Államok, amelynek Vlagyimir Putyin nemcsak amiatt tett nyilvánosan szemrehányást augusztus 4-én, mert a lehet?ségei fölött él, hanem amiatt is, mert a „világgazdaság parazitája”, valójában katasztrofális helyzetben van, mind a szövetségi kormány, mint a tagállamok szintjén, amelyek közül 46 hivatalosan cs?dben vagy cs?d közeli állapotban van.

Három év óta az USA költségvetési hiánya a GDP 9-11 százaléka, miközben folyó fizetési mérlegének hiánya elérte az évi 400 milliárd dolláros rekordot. A munkanélküliség 10 százalék körüli (valójában az erre vonatkozó statisztikák „sminkelése” ellenére közelebb van a 20 százalékhoz – a ford. megj.), és ez ritkán látott szint a tengerentúlon. Ezen túlmen?en a világ legnagyobb adósa, amely több mint 3000 milliárd dollárral tartozik a világ maradékának (els?sorban Kínának), és mivel a hitelez?i egyre kevéssé hajlandók adósságot birtokolni hosszú távon, rövidebb lejáratra kell kölcsönt felvennie deficitjei fedezésére, ami még sebezhet?bbé teszi a krízissel szemben. Emiatt a dollár iránti bizalom rohamosan olvad.

2010 vége óta Kína diszkréten megszabadul amerikai részvényeit?l, az amerikai kincstárjegyek egyre kevésbé találnak vev?re, és maga a Fed vásárolja fel csaknem az összes Amerikában kibocsátott kötvényt. Más szóval a dollár értéke csak a saját kibocsátója által végrehajtott vásárlásokkal tartható fenn. De a dollár hirtelen esése esetén Kína és a többi hitelez?je bizonyára nem fogadná el a dollárban lév? aktívái értékcsökkenését.

Kérdés, hogy cserébe mit fognak követelni gazdaságilag és politikailag…

(Folytatjuk)

Alain De Benoist - Fordította: Gazdag István - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló